

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Beliczey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám, (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

Kiadó a lap tulajdonos **SÁMUEL ADOLF**

Nemzeti szempontok.

Magyarország államiság olyan, mint egy érdekes régiség, amelyet megörölt az idők vasfoga. Európában az egy Angliát kivéve, még nem volt állami élet, amikor az Ázsiából bevándorolt, félvad, barbár-hun és szittyva ivadékot már abroncsba szoritotta a legális élet, amely széles konturjait adta meg egy jövőndő nagy Magyarországnak.

A magyar államiság azonban az idők folyamán olyanná vált, mint egy praehistorikus lelet. Archeologusok törhetik rajta a fejüket, hogy vajjon a Duna-líza táján sok századon keresztül virágzott, vagy vegetált államélet volt-e, vagy hontentotta? Nem lehet tudni, Magyar mindenesetre a legkevésbé volt.

A magyar államéletnek illetően formai és lényegbeli alaktalanságát jórészt Magyarországnak történelmi szerepköre okozta.

A keresztény Európa politikájának frazeológiája Nyugat védőbástyájának nevezte el Magyarországot s ezt a szerepet Magyarország vállalta is. A pogány és barbár keletnek inváziója ellen harcba vittük minden nemzeti erőnk s a magunk érdekeit alávettük alturista szempontoknak.

E szerepvállalás eredménye volt a török hódoltság kora, amely alatt állami életünk épen-séggel nem fejlődhetett nemzeti irányban. A

bécsi politika ezidőtájt kezdte pókhálóját Magyarországra főlé teríteni. És elkövetkezett a térdharisnyás, parókás német korszak, a melynek áldását csak tetézte az a nemzeti kiskorúság, hogy állami nyelvünk egy holt nyelv, a latin volt. Magyarországot egyszerre német tartomány-nak és római provinciának tarthatt bárki.

Érthető, hogy ilyen keretek között államiságunk magyar nemzeti karaktere nem fejlődhetett ki s hogy el kellett következnie azon időnek, mikor létünk fáját derékban törte ketté a Lajthán tuli szomszédság.

Magyarország új korszaka a szabadságharcz fekete dátumával kezdődött. A nemzet fölébredt s az éleslátók és bölcsék szeme fölfedezte évszázadoknak eredendő bűnét. Keserves tanulságaink árán bukkantunk végre a véka alá rejtett igazságra, hogy Magyarország csak nemzeti irányban fejlődhetik nagygyá.

És most élni igyekszünk az igazság szavával. Állami életünk irányításában figyelembe vesszük a nemzeti szempontokat. A roskadozó államépületnek új nemzeti fundamentumot építenek a nemzet jobbjai és törekvésüknek viszhangja kél az egész magyar közéletben, társadalomban.

A nemzeti szempontok, a nemzeti irányzat térhódítását látjuk a köznapi élet hullámzásában. A társadalom érverése egészségesebben, frissebben lüktet. Még a művészetben is, amely

pedig lényegileg, szellemben a leginternacionálisabb, uralomra kelt a nemzeti irány. Mintha társadalmi közszükség érzése volna a nemzeti szempontok napirenden tartása.

A levegő villamossággal teli. A konzervatívok, a magyar államiság nemzetietlen fejlődésének ajtónálló kezdenek a jól megérdemelt nyugalomba vonulni. A nemzeti irány ifju harcsozai pedig diadalmasan törnek előre. Mintha az idők méhéből szakadna ki valami abból a szellemből, amely a magyart az európai népek konglomerát tömegéből az államalkotásnak idejében kiemelte.

A nemzeti öntudat derengését jelenti ez a felbuzdulás. Kiskorúságunk véget ért s a nagy nemzetközi politikában, az európai társadalom közéletében magunk akarjuk a szerepünket kifejteni. Elég is volt a gyámokdásból, amelylyel a kozmopolitizáció békóba verte nemzeti erőnk kifejlését. Mi voltunk, vagyunk és leszünk. Jó ideig, századokon keresztül vegetáltunk; itt az ideje, hogy nemzeti önállóságunk az állami élet nemzeti színében kivirágozzék.

A jövőndő nemzedékek ne lássák praehistorikus leletnek a magyar államiságot, hanem legyen az olyan szilárd, modern és nemzeti épülete Magyarország boldogulásának, a melyben a közélet és a társadalom hódolva áldoz a nemzeti géniusznak!

SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRSZÁJA.

KOSSUTH LAJOS.

(Irta Kossuth Ferencz. *)

Kossuth Lajos életrajzát mindenki ismeri. Ezt részletezni fölösleges.

Születet Monokon, Zemplén megyében 1802. szeptember 19-én.

Atyja udvari és kossuti Kossuth László, anyja pedig tyringi Weber Karolina, az eperjesi vértanu ivadéka, Neje meszlényi Meszlény Teréz.

Családja egyike a legrégebb magyar nemesi családoknak. Már 1263-ban, mint turóci nemes család, új adomány levelet kapott IV-ik Bélától. A család leszármazása Gyula, erdélyi vezérig vezethető vissza.

E régi nemes család ivadéka volt az egyenlőség és a népjog megteremtője; ő ébreszté fel az alvó nemzetet; ő vezette rá a szabadság terére; az ő kezének műve volt, inkább, mint bárki másé, Magyarország újjászületése.

Az 1825—27-iki országgyűlésen jelent meg először, mint ablegatus absentium; és ugyanebben a minőségben lett az 1832-iki Dietára is kiküldve.

Korszakalkotó munkássága ekkor kezdődött. Az írott országgyűlési tudósítások országsszerre nagy fel-tűnést keltettek.

A Dieta 1836-ban véget érven, a törvényhatósági tudósításokkal folytatta ébresztő munkáját, melynek hatása oly rohamosan növekedett, hogy megdőbent tőle az aulikus kormány és börtönbe vetette Kossuth

Lajost. Innen az 1840-iki országgyűlés erőlyes fellépése szabadította őt ki. Ekkor a Pesti Hírlap szerkesztését vette át és e lap hasábjain tollával, a pestmegyei gyűlésen pedig szavával, a nemzeti ébredésnek élére állott és ellenállhatatlan erővel vezette előre a szabadság útján a nemzetet. Tollát a felső hatalom 1844-ben Ismét kicsavarta kezéből, de tevékenysége a közgazdasági téren áldásosan tovább folyt. Az 1847-i országgyűlésre Pestmegye követté választá, s az utolsó rendi Dieta elenzékének azonnal elismert vezérévé lett. Az 1848-iki halhatatlan alkotásokban legnagyobb része volt, olyannyira, hogy ezek az ő nevéhez fűződnek elválaszthatatlanul.

Az első felelős miniszteriumban pénzügyminiszterré lett; s midőn a király esküjével szentesített alkotmányt fegyveres erővel támadta meg a bellázadás és az önkény, Kossuth Lajos volt az önvédelem megteremtője, lelke és vezetője.

Később, 1849-ben, midőn Magyarország államiságát egy császári rendelet eltörölte, a mire a nemzet detronizációva felelt, a függetlenné lett Magyarország, Kossuth Lajost választá meg kormányzóknak.

A magyar szabadságharcz dicsőséges volt; a zsarnokság le volt verve, úgy hogy az orosz czártól segélyt kérni kényszerült. De hasztalan voltak a nyert csaták, a régi átok: a partviszály, az irigykedés, a csüggedés: Világoshoz vezették a vérző nemzetet.

Kossuth Lajos kibujd osott de mint hontalan, a művelt világ színe előtt tovább harczolt leigázott nemzetéért. Mindenütt kitörő lelkesedéssel fogadták a népszabadság apostolát, a ki varázsszavával magasabba emelte a magyar név hírét és tiszteletét, mint volt Nagy Lajos vagy Mátyás király korában. A gyászba borult nemzet alakja köré fényes glória fonódott, melyet a hontalan Kossuth Lajos kezei fűztek.

Kétszer nyílt még alkalma Kossuthnak a csokelys terére lépni: 1859-ben, midőn Napoleon, francia császár, és 1866-ban, midőn Viktor Emanuel, olasz király szöveteztek vele; de a francziák váratlanul gyors győzelme 1859-ben, és a poroszoké 1866-ban, meghusították utolsó honfreményeit, melyeket könnyelmű közkéztatáshoz fűzni nem akart.

Midőn 1867-ben az ország többsége kiegyezett az elgyengült kényuralommal, Kossuth Lajos elítélte a kiegyezést. Intó szava elhangzott azonban a jobblétért vagyódó nemzet közönyében; ő pedig visszavonult remeteszerű magányba, előbb Baranconében, később, Turinban, hol életének utolsó két évtizedét töltte. Itt a természettudományok művelésében keresett és talált szorakozást, melyben előrehaladott koradaczára nagyfoku jártasságot ért el.

Csendes magányban megírta Iratainak öt első kötetét, és honfirtasához számos, örök beesű szózatot intézett, melyek a hazafiság, a törhetlen elhűség s a magyar remekírás csodálatra méltó gyöngyei lesznek örökke.

Érzelmi világát jellemzi az, hogy életéből, negyvennégy évet töltött mély gyászban, hazájáért, nejeért, leányaért; és az, hogy soha senkitől semmit el nem fogadott, még fiaitól sem.

Késő öreg koráig munkás életet élt, mint az önállóság és függetlenség eszméjének egyéni es honfui megtestesülése.

Meghalt 1894-ben, márczius 20-ikán. Halálát az egész nemzet megsiratta. A magyar nép pedig edes atyjának nevezte el Kossuth Lajost.

* Részlet a Remekírók Képes Könyvtára Kossuth Lajos Munkáiból című X. kötetének előszavából.

Hírek.

— **Kitüntetés.** A király Benka Gyulának, a szarvasi ágostai hitvallású evangélikus főgymnasium érdemeiben gazdag igazgatójának a tanügy terén szerzett kiváló érdemei elismerésül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta. Hogy nagyon, nagyon is rászolgált Benka Gyula a Felső kegyének ily frappans módon való megnyitvánulására, azt lelkes és ernyedetlen munkásságban eltöltött élete, 40 éves tanári működése fényesen igazolja. S most, midőn az ország minden részéből szerencsekívánataikkal keresik fel barátai, egykori tanítványai s tisztelői, mi is hagy fűzzük a miénket, kívánva neki, hogy még nagyon sokáig üvëndhessen boldogságban, szép kitüntetésének. Ugy legyen!

— **Gyászisteni-tisztelet.** Folyó hó 19-én Budapesten elhunyt néh. Geist Gáspárné született: Molnár Erzsébet lelki üdvösségéért az engesztelő sz. mise áldozat a szarvasi róm. kath. kegyuri templomban folyó hó 27-én d. e. 10 órákor fog felajánlani. Az elhunyt ritka nemes lelkű, különösen jótékonyágáról ismert matrona volt. Gróf Bolza Gézáé az elhunytban nagyanyját gyászolja.

— **Halálozás.** Lederer Lajos Békésvármegye bizottságának tagja, Gyula város szaksztyáának és a Gyula vidéki takarékpénztár elnöke hosszu szenvedés után. életének 69 ik évében f. hó 22-én d. e. elhunyt. Temetése nagy részvet mellett f. hó 23-án ment végbe Gyulán. — **Benczur Erzsike** életének 18-ik évében f. hó 22-én hosszu szenvedés után elhunyt. Az elhunytat bánatos édesanyja, ki csak nem rég vesztette el javakorban volt fiát is, Mihály testvére és nagy számú rokonság gyászolja.

— **Ötezer korona a Hirlapírók nyugdíjintézetének.** Vasarhelyi Wodianer Artur kir. tanácsos, a Lampel-Wodianer konvultado cég utódososa Remekírók Képes Könyvtára című nagy vállalkozása emlékeül 5000 koronás alapítványt tett a Magyarországi Hirlapírók Nyugdíjintézete március havi ülésen hozott határozata értelmében a következő levelet intézte az adományozóhoz: Nagyságos Vasarhelyi Wodianer Arthur kir. tanácsos urnak Budapesten. A Magyarországi Hirlapírók Nyugdíjintézete ma tartott ülésében hozott határozattal halás köszönettel vette Nagyságodnak ama nemeslelkű elhatározását, melyvel intézetünk céljainak támogatása elnökünk, dr. Fark Miksa urhoz mult hó 27-én intézett t. levelevel 5000 kor., azaz Ötezer koronás alapítványt tenni kegyes volt és mely alapítvány első részlete fejében 700, hétszáz koronát is hozzánk juttatott. Igazgatóságunk elhatározta egyuttal, hogy ezen alapítványa Vasarhelyi Wodianer Artur, mint a „Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) cs. és kir. udvari könyvkereskedő cég tulajdonosának kiadásában megjelent Remekírók Képes Könyvtára utáni alapítvány” című konvultások el es ha a befizetendő összegek a 4000 koronát elerik, alapszabályaink 3. §-nak b) pontja értelmében Nagyságod az alapító tagok sorába iktattassék. Budapesten, 1902. márczius 25-én. Kiváló tisztelettel Dr. Fekete Ignác s. k.

— **A Szarvasi Hitelbank Részvénytársaság** részvényjegyzései — mint halljuk — már meghaladjak az ezret s így az új pénzintézet megalakulása biztosítottnak vehető. Örömmel közöljük e hírt, mert a jegyzés mai viszonyok között azt bizonyítja, hogy a közönség ez intézet létesítését a közszükség és a részvényesek érdekében teljesen indokoltnak találta s ezért mi annak várható megalakulását csakis melegen üdvözölhetjük.

— **Elutasított kérelem.** A m. kir. belügy- és pénzügyminiszter egyetértőleg elutasította Szarvas közönségének a megyei törvényhatósági közgyűlésen előzőleg jóváhagyott kerelmét, mely a bor, hús és egetelt szeszitalok után való adópótlék kivetésére s beszédésére vonatkozott. A határozat fő indokait, melyet Dr. Haviar Gyula és Harnati János teletbeszésére hoztag meg, a fogyasztó közönség öröme ezen adópótlék-ból származó csekély tiszta jövedelmet említik.

— **Köszönetnyilvánítás.** Felkérteünk a következő sorok közlésére: Tek. Grimm Mór községi bíró urnak Szarvason. Azon önzetlen s méltányos eljárásért, melyet a tek. bíró ur t. evi áltam adok kivetésénél tanusított s melynek következtében az amugy is nagyon megterhelt adófizetők ügye nem vart kedvező elintézészt nyert, fogadja leghálásabb köszönetét Szarvas város számos adóhözeto polgáranak. Szarvas, 1902. május hó. Több adófizeto.

— **Az ötvenkoronás.** Az osztrák-magyar bank f. hó 26-án fogja forgalomba bocsájtani a legújabb bankjegyeket, az ötvenkoronásokat. Az ötvenkoronás

bankjegyek tetszetős kiállításának s a mi fő, nebezen hamisíthatók. Két ü-alak van rajzolva a bankjegy két szélére, kik közül az egyik sarlót, a másik könyvet tart kezébe, közepén pedig a bankjegyeken szokásos felirat. Rózsaszínű alapon kék a nyomása egy a rajznak, mint a szövegnek. Kívánunk belőle m nél többet olvasóinknak.

— **Telefon összeköttetésünk Aradmegyével.** A rég óhajtott arad-békési telefon összekapcsolódásnak semmi számbavehető akadály nem áll többé az útjában. Aradmegye törvényhatósága, mint annak idején megirtuk, a maga részéről megszavazta a költségekhez való harmadrész hozzájárulását, egy harmadát pedig az aradi ipar és népbank, melynek szintén érdekében áll az összeköttetés, vállalta el. A héten Aradváros közgyűlése is foglalkozott az ügygyel s 600 koronát szavazott meg az arad-békési telefon czéljaira. Ezek után még csak az egész akciót kezdeményező Békésvármegyének kell határozott formában kimondani a költségek reá eső részének fedezését s azután be lehet folyamodni a nagyváradi postaigazgatósághoz, hogy az a munkálatokat kezdesse meg. Miután Békésvármegye közgyűlése e hó 26-án fogja — minden kétséget kizárólag — megszavazni a telefon összeköttetés költségeinek viselését, remélhetőleg rövid időn belül már csilingelni fog a telefon Arad és Békésmegye között.

— **Békésmegye villamos világitása.** „A magyar Schukker művek villamosági részvénytársaság” kiküldte mérnökét a körzetbe venni szándékolt közsegekkel való megbeszélés és tájékozódás, valamint a helyzet tanulmányozása végett. Bartok Ferencz mérnök a mult het második felében járt be a közsegeket: Csabát, Ujkigyóst, Mezöberényt, Békést, Orosházát és Szarvasi; a felolytatott tanácskosások azonban csak informatív jelleggel bírnak. A szerzett tájékozódás után a Schukker-cég rövidesen elkészíti a részlet terveket és költségvetést.

— **Gyermekgyilkosok.** A gyulai kir. törvényszék június 6-án fogja tárgyalni a gyermekölés és és szándékos emberölés büntette miatt vádolt Jancsó Judit és Gyurik Mihályné, szül. Hraszkó Zuzsanna szarvasi lakosok bűnügyét, kik Szarvason 1900. okt. 27-én Jancsó Judit házasságon kívül született leánygyermekét közvetlen a születés után a csecsemo fején ejtett gombostű szurással és vízbemerítéssel életétől szándékosan megfosztották. Jancsó Judit védője: dr. Ladics László. Gyuriké védője: dr. Fischbein Soma szarvasi ügyvéd.

— **Öngyilkos kanászyerek.** Az öngyilkosságok kifogyhatatlan krónikáját egy alig 15 éves kanászyerek esete szaporítja. Kovacs László öcsödi 15 éves fiu, ki Osztrólczy Lajos ottani birtokos gazdaságában, mint kanász volt alkalmazásban, gazdájának istállójában a mestergerendára felakasztotta magát és meghalt. Öngyilkosságának okát nem tudják.

IRODALOM.

Remek képek a remekírókhoz.

Irta: Lándor Tivadar.

A képzőművészet kategóriaiban vaskalapos osztályozók rendszeren valami alsóbbrendű fokozatba szeretlek sorolni az illusztrációt, a szöveget magyarázó, vagy szövegtől magyarázott képet. A rangosztályzasnak ez a módja abból indul ki, hogy az illusztráció mások gondolatának képben való kifejezése, hogy tehát gondolatai önállóság híjával lévén, alatta kell állania olyan műveknek, amelyekben nemcsak a forma új, de új és eredeti a gondolat is.

Ebből a némiképpen lenéző felfogásból magyaráható talán, hogy a művészet történetének nagy alakjai a mai értelemben vett illusztrációt nem kecsitettek, s hogy az újabb kor nagy mesterei is luzodoztak attól, hogy önjukat, ecsetjüket mas gondolatának szolgátságába fogják.

Pedig mily tévedés!

A renaissance egész vallásos festészete vajjon mi más, mint illusztráció az evangéliumi írásokhoz? Van-e illusztrator, aki olyan köteles büszséggel ragaszkodott volna a szövege által adott témához es annak minden részletéhez, mint ragaszkodtak a nagy egyházi festők az evangélium szent szövegéhez és az egyházi tradícióhoz?

Ha tehát oly kötött határok között érvényesülhetett az egyéni felfogás, s az egyes festők saját külön fantáziája, akkor igazán nincs rá ok, hogy az illusztráció kötött, alsóbbrendű műfajnak tekintsük. Az igazi illusztráció valóban éppen olyan önálló alkotás, mint akármilyen más képmunka, mert a szöveg által adott gondolatnak, helyzetnek új megvalósítását, formális megalkotását teszi szükségessé.

Ez a felfogás azonban még nem törhetett magának utat a köztudatba s bizony még ma is kevesen szánják rá magukat a képirás elsőrangú mesterei közül, hogy a „mások” gondolatait illusztrálják. Annál nagyobb jelentősége van tehát annak, amit a Remekírók Képes Könyvtára című vállalat kezdett és meg is valósított, hogy a magyar remekírók illusztrálására megnyerte a magyar festőművészet négy legnagyobb mesterét: Székely Bertalant, Lotz Károlyt, Benczur Gyulát és Zichy Mihályt.

A Zichy Mihály illusztratori föllépését nem újdonságképpen említjük meg, csak teljessé tételül ennek a quatrümvirátusnak, mely a remekírókat illusztráló művész-gárda élére állott, s amelyhez jelentőségben és művészi nagyságban fogható még nem vállalkozott költői alkotások illusztrálására.

A másik három művész nevéét és munkásságát is fölsőleges méltatni: Szereplésük dereka a magyar festőművészetnek, amelyben ez a három egyéniség a historikus, a nagy, a monumentális festést képviseli, illusztrációt eddig alig szolgáltattak, bizonyára nem hajlandóság, hanem alkalom híján. Bizonyosá rá, hogy mindegyik művésznek van e téren régi keletű s mégis rendkívül értékes próbálkozása, amely kezdetnek azonban viszonyaink révén sohasem lett folytatása. Székely Bertalan, a nagy történelmi koncepciók és hatalmas formális megoldások nagymestere, a hatvenes évek végén három gyönyörű litográfiával illusztrálta Arany János Agnes asszony című baladáját. Három megkapó hangulatu, karakterisztikus és festőileg szép alkotást ez, amelyet az Országos Képzőművészeti Társulat műlapjai tettek népszerűvé az országban. Néhány Petőfii illusztráción kívül ez a művész összes illusztratori munkássága. A magyar hősköltészetben ki-nálkozó hatalmas illusztrációkra nem volt, aki alkalmat szerezzen a művészeknek. Lotz Károly mint fiatal ember bécsi magányában Petőfi János vitézéhez készített mintegy harmincz rajtot; érdekesek nemcsak specialitásuknál, hanem művészi becsüknél fogva is. Hasonlóképp Benczur Gyula is, ha nem csaldódom, csak egy illusztrációt csinált: egy Bák-bán képet.

Ezek a művészek most, hogy alkalom kínálkozott nekik, megvalósítják a maguk régi hajlandóságát: és megábrázolják a maguk fantáziájával és nagy művészetével a legnagyobb magyar költői alkotásokat. A legnagyobb magyar festők társulása a legnagyobb magyar poétákkal: ez a szép gond lat adja meg vállalkozásuknak művészeti és irodalmi jelentőségét, a melyet eléggé méltatni nem lehet. Mert a négy mester neve, a multja és a művészte bizonyosságot ad arról, hogy ezek az illusztrációik ma;uk is remekek lesznek, méltók és illők a magyar remekírókhoz.

A magyar festőművészet négy vezéralakja élére állt annak a gárdának, mely a magyar festők legjobbjáiból toborzódott össze, hogy az ecset és a rajzón ábrázoló erejével képen is megszólaltassa a nagy magyar poéták alkotásait. Amióltai kétszeresen jelentőssé válik a remekírók képes kiadása: nemcsak a remekírók, de remek képek kiadásává is lesz.

Hollandia fénykora. Minden nemzetnek értéke az emberiség kifejlődésének tett szolgálatától függ. A legkisebb országok, melyek nagy szolgálatot tettek az emberiség kifejlődésének, bevették nevüket történetkönyvébe. Görögország már régen elpusztult, de műveltsége ma is él, mert a görög nép élete beolvadt az emberiség szerves kifejlődésébe. Tyrus és Velencez már csak árnyékaik lettek régi önmaguknak de Veronese képei, a doge-palota csodálatos művészi hangulata még ébren tartják Velencez fénykorát s a piazzára még mindig azzal a tisztelettel lépünk, mint mikor az aranyos Bucentoro szállt ki az Adriára s ormáról a doge arany gyűrűt vetett a habokba, eljegyezni a tengerrel a tenger szép királynőjét, Velencét, a tenger álmát, Olaszország leg-szebb leányát.

S font északon egy kis ország épen így irta be nevét az emberiség történetkönyvébe. Van Ostade csodálatos művészte megrögzítette Hollandiának a fénykorát. A politikai hollandia szenvedhetett vereséget, gyászt és baltörténeteket, a művészi Hollandia mindig azon a fokon maradt, a hova Rembrandt, Rubens, Van Dyk emelte. Hollandiának egyszínű földje, ködös levegője és szürke ege művészi témává lett a holland mesterek tájképein.

Erről a fényes korról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 159. füzete. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbőr kötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérével. Megjelen minden héten 1 füzet, Kapható a kiadóknál (Révai testvérek irodalmi intézet részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

